

Kiki Kogelnik i sit atelier,
ca. 1965
Foto: Ukendt

Anders Kold, kurator på udstillingen *Pop Art Design*, fortæller her om et af de værker, der blev vist på udstillingen, og som står øverst på Louisianas ønskeliste over kunstværker til samlingen. Du kan hjælpe med at erhverve det!

Love Bomb ...

Uden titel (Bombe),
ca. 1964
Olie, akryl og mixed media
på bombe af stål,
122 x 25 x 20 cm

Som tiden går, forekommer mange af 1960'ernes slogans om at erstatte krig med kærlighed at være overhalet af virkelighedens langt mere nedslående billeder. Alle kan formodentlig se noget med Vietnamkrigen for sig, men kunsten og dens værker har jo også den evne at kunne fastholde både idealer og spørgsmål, der trængte sig på i det historiske øjeblik. Den østrigske kunstner Kiki Kogelnik (1935-1997) deltog sidste år på Louisianas udstilling *Pop Art Design* med værket *Uden titel (bombe)* fra 1964, og foruden den åbenlyse glæde ved effekten af klare mønstre, som værket deler med mange af tidens kunstnere, er det den vidunderlige tiltro til både kunsten og den teknologi, som bomben er et resultat af, der stråler os i møde. Dette sofistikerede stykke design i destruktionens tjeneste er her pietetsfuldt

forvandlet til et kærlighedsmissil. Og forvandlingen gør jo samtidig krisens objekt til en slags hverdagsgenstand.

Noget af det, Pop-udstillingen blandt andet viste os, var, at i den traditionelle fortælling om popkunsten er det næsten kun gutterne, der duer: Warhol, Lichtenstein, Hamilton osv. Ikke overraskende, for sådan har kunsthistorien jo skruet det sammen – men den viste samtidig, at kunstnere som Judith Chicago, Pauline Boothy og Kiki Kogelnik ikke alene tolkede tidens strømninger, deres samtid, men også lagde til i betydning ved at reflektere over deres egen position som *kvindelige* kunstnere. Kiki Kogelniks bombe er en tankevækkende og fornem repræsentation af teknologi, menneskelighed og tro på fremtiden. Fremtiden som en slags futurisme, hvor design er

vendt til fælles og smittende glæde, hvor popæraens tegn og symboler ikke bare fladt og ironisk siger farvel til den gamle verden, men anslår en anderledes kosmologisk vinkel. I et opløftet øjeblik kunne man sige, at det nok mestendels er mænd, der opfinder bomber, mens vi her står med en kvindelig kunstner, der kan bringe os på andre og, indrømmet, bedre tanker.

Kunsthistorien er jo ikke bare summen af værker, men også de fortællinger, vi lægger ned over dem. I lyset af bomben, og for en gangs skyld ikke af dens paddehattesky, bliver det også muligt at se samtidige ikoniske popværker i Louisianas samling – Rauschenbergs Apollo-raket og Warhols Coca-Cola-reklame – i et forstærket og beriget lys.

Installationsfoto fra
udstillingen *Pop Art Design*
på Louisiana, 2013
Foto: Ty Stange